రెప్పకాటు

అడవిలో దావానలంకన్నా
సముద్రంలో బడబాగ్నికన్నా
గుండెల్లో రేగిన కారుచిచ్చే
మిన్న...

గోవిందయ్యలో ఆవేశం హద్దులు దాటుతోంది. ముఖంమీద ఓ మర్డర్ జరిగినట్టు అతడి వదనం ఎర్రబారిపోయింది. కోప స్థితి పరాకాష్ఠనందుకోవటంతో ముక్కుపుటాలెగరటం, పిడికిళ్ళు బిగుసుకోవటం, పెదాలు వణకటం జరిగిపోతున్నాయి. ఎంత నిగ్రహించుకుందామనుకున్నా అతడివల్ల కావటంలేదు.

ఎదురుగా తనవైపు వెటకారంగా చూస్తూ, వంకరనవ్వు నవ్వుతున్న ఆ రెండు ముఖాలను చూస్తుంటే క్షణక్షణానికి ఆగ్రహం ఆకాశానికి వేరు వవుతోంది.

బద్ధశత్రువైన సీతారాప్ తనను అంతకుముందురోజు పల్లె నడిబొడ్డున దారుణంగా అవమానించినందుకు తను బాధపడ్లేదు.

ఆరోజు తన అవమానాన్ని చూసి ఆనందంగా నవ్వుకున్న తన మాజీ విరోధుల అపహాస్యానికి తను మనస్తాపం చెందలేదు.

సీతారాప్‌గాడి బామ్మర్ది తిరిపాలుగాడు పీకలదాకా తాగినమైకంల్లో రచ్చబండ దగ్గర ఆడంగుల సమక్షంలో తనను అడ్డమైన తిట్లు తిట్టినా తను పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. కాని... కాని... వాళ్ళిద్దరూ వరసకు తన బావమరుదులు. తన భార్యకు స్వయానా అన్నలు. పనీపాటాలేకుండా గత ఐదేళ్ళుగా తన ఇంటిమీదపడి తన శక్తినీ, సంపాదనమూ కేజీల చొప్పున నంజుకుంటున్న బకాసుర నాయాళ్ళు. కాదంటే భార్య ఎక్కడ బాధపడుతుందోనని భారమైనా వాళ్ళిద్దరినీ భరిస్తున్నాడు. ఎన్నోసార్లు "శంకరమ్మా! నీయన్నలిద్దరూ మనకు బరువైనారే! ఏదో ఓ పన్జూసుకుని ఆళ్ళదారిన ఆళ్ళను బతకమను. మనపిల్లోడూ పెద్దాడవుతున్నాడు. ఆడికీ ఏదైనా మిగల్సారి కదా! ఎన్నాళ్ళిలా అప్పులు సేసుకుని తిందాం సెప్పు" అని అనాలని ఎన్నోవిధాల ప్రయత్నించాడు. కానీ...

తన మాటలను శంకరమ్మ అపార్థం చేసుకుంటే...

తననో పిసినారిగా మనసులో చిత్రించుకుంటే...

ఈ ఆలోచనలే ఎప్పటికప్పుడు గోవిందయ్య కంఠానికి తాళంవేస్తూ వచ్చాయి. తన భార్య బాధపడటంగానీ, ఆమె కంట కన్నీరుగానీ అతడు చూడలేడు. ఆ ఆలోచనే భరించలేడు. అందుకే ఎన్నోసార్లు ఆ ప్రయత్నాన్ని అప్రయత్నంగానే విరమించుకున్నాడు. బావమరుదులు ఎన్ని పిచ్చివేషాలు వేసినా, ఎంత బాధ్యతారహితంగా ప్రవర్తించినా, ఎన్ని తగాదాలు ఇంటిమీదికి తెచ్చిపెట్టినా ఎంతో సాత్వికంగా వాటిని దిగమింగాడేగానీ ఏరోజూ వాళ్ళను పల్లెత్తుమాటనలేదు.

కానీ... ఆరోజు ఆ వెధవలిద్దరూ చేసినపనిని మాత్రం గోవిందయ్య జీర్ణించుకోలేకపోతున్నాడు. వాళ్ళు చేసిన పనికి ఊరు ఊరంతా తననో వెధవను చేసి చూస్తుంటే తట్టుకోలేకపోతున్నాడు.

పడమటి సంధ్యాసమయంలో కొండలోతుల్లోకి జారిపోతున్న సూరీడు, గోవిందయ్య ముఖంలోని రుధిరవర్ణం తన రంగును 'డా[illegible]నేట్' చేయ[illegible] భరించలేక ముఖం చిన్నబుచ్చుక[illegible]

సాధు స్వభావానికీ, సాత్విక[illegible] హరణగా తాము చెప్పుకునే గో[illegible] కోపంతో ఊగిపోవటం ఊరం[illegible] స్తోంది.

బావమరుదులిద్దరూ మా[illegible] పనిగురించి ఏమాత్రం పశ్చాత్తా[illegible] కళ్ళల్లోకి నిర్లక్ష్యంగా చూస్తున్నార[illegible]

వాళ్ళ చూపులు అతడి మం[illegible]నికి స[illegible]

వాళ్ళ నిర్లక్ష్యం అతగాడి [illegible]యత్వం ముష్టి ఘాతం!!

వాళ్ళ వంకరనవ్వు గోవింద[illegible] త్వంపై సమ్మెటపోటు!!

ఈరోజు వాళ్ళిద్దరూ చే[illegible] పు చేష్ట దానిని దేనితోనూ పో[illegible] ఏ భాష సాహసం చేయదు.

ఏ అక్షరమూ ముందుకొచ్చే[illegible]దు.

ఏ భావమూ తనను ఉపయో[illegible]కు అంగీకరి[illegible]

ఏ ఉపమానమూ తనను అన్వయిస్తే ఉపేక్షించదు.

అప్పటికి సుమారు ఓ వెయ్యిసార్లు జరిగిన సంఘటనను తలచుకుని దహించుకుపోతున్న గోవిందయ్యకు — ఈరోజు జరిగిన ఆ సిగ్గుమాలిన సన్నివేశమూ, అందుకు నేపథ్యంలో జరిగిన కొన్ని సంఘటనలూ కళ్ళముందు ఎర్రగా కదిలాయి.

** ** **

సీతారాప్ ఆ వూరి మాజీ సర్పంచ్ పుత్రరత్నం. వట్టి జులాయి వెధవ. కం[illegible]గా కనిపిం

ఎ.వి. సుబ్రహ్మణ్యం

చిన ఆడవాళ్ళపట్ల కుసంస్కారంగా ప్రవర్తించటం అప్పటికప్పుడే వాళ్ళనవమానించేలా ఏదో ఓ వ్యాఖ్య చేయటం అతడి సంస్కారం. అమాయకురాలైన ఆడది దొరికితే అనుభవించి అవతలికి పారవేసే పైశాచికానందమూర్తి.

తనకు దక్కని ఆడదాన్ని గురించి అందరిలోనూ అడ్డమైన వాగుడూ వాగి వాళ్ళ వ్యక్తిత్వాలను బజారుకీడ్చి మురిసిపోయే శాడిస్ట్. అతడి పశువాంఛలు నెరవేరేందుకు అతడికున్న పలుకుబడీ, ధనమదమూ అండగా నిలుస్తూ వస్తున్నాయి. శంకరమ్మ విషయంలో అతడి కుసంస్కారానికీ, పైశాచికానందానికీ అవకాశం దొరక్కపోవటంతో అతడిలోని శాడిస్ట్ బైటికొచ్చాడు. అవకాశం దొరికినప్పుడల్లా శంకరమ్మ వ్యక్తిత్వాన్ని, శీలాన్నీ పంచాయతీ పెట్టేవాడు. సీతారామ్ ధోరణి కడుపు మండిస్తున్నా, 'వాడి పాపాన వాడే పోతాడులె'మ్మని ఆ భార్యాభర్తలు బాధను దిగమింగుకుని మౌనంగా వుండిపోయారు. వాళ్ళ మౌనం సీతారామ్‌ను మరింత రెచ్చగొట్టింది.

** ** **

గోవిందయ్యకు శంకరమ్మ స్వయానా మేన

మామ కూతురు. సీతారావ్ ఆరాటం గురించి ముందే ప్రస్తావించుకున్నాంకాబట్టి శంకరమ్మ అందగత్తె అని ప్రత్యేకంగా చెప్పనక్కరలేదేమో.

పెళ్ళయిన కొన్నాళ్ళకే శంకరమ్మ తల్లీ, తండ్రీ చనిపోవటంతో ఆమె అన్నలిద్దరూ చెల్లెలి ఇంటికి చేరారు. ఎటువంటి కష్టమూ లేకుండా జరిగిపోవటంతో ఏదైనా కష్టం చేద్దామన్న ఆలోచన ఆ అన్నలిద్దరికీ కలగలేదు. శంకరమ్మకూడా ఏనాడూ ఈ విషయమై వాళ్ళిద్దరినీ హెచ్చరించనూలేదు. రెండు పూటలా తిండైతే గడుస్తుందిగానీ, తమ అలవాట్లకు అవసరమైన చిల్లర డబ్బులు బావగారి దగ్గరనుండి రాలకపోవటంతో క్రమేపీ వాళ్ళిద్దరూ 'చిల్లర'కోసం సీతారావ్ మోచేతి క్రిందకు చేరారు. దాంతో సహజంగానే సీతారావ్ దురలవాట్లన్నీ సావాసదోష ఫలితంగా వీళ్ళిద్దరికీ సంక్రమించాయి. శంకరమ్మపై కన్నుపడ్డ సీతారావ్‌కు ఓ పర్యాయం చావుతప్పి కన్ను లొట్టపోయింది. శంకరమ్మను 'మామూలు'గా వశపరచుకోవటం సాధ్యంకాదని ఆనాడే నిర్ణయించుకున్నాడు సీతారావ్.

తనెంత రెచ్చగొడుతున్నా సహిస్తున్న శంకరమ్మ, గోవిందయ్యల మౌనాన్ని సీతారావ్ మౌనంగా భరించలేకపోయాడు. అతడిలోని శాడిజం వికృతంగా వళ్ళువిరుచుకుంది. ఒక నికృష్టమైన ఆలోచన అతడి మెదడు లో ఆకృతిని సంతరించుకుంది.

** ** **

తెల్లవారేసరికి 'ఆ' వదంతి ఊళ్ళో గుప్పుమంది. గ్రామస్తులందరూ 'ఆ' విషయాన్ని గురించే గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. అసలు వదంతికి జిలుగులూ, మెరుగులూ దిద్ది తమ శక్తిమేర వినేవాడికి వినోదాన్ని కలిగించేందుకు విశ్వప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. కొందరికది మధ్యంతర ఎన్నికల ప్రకటనంత సంచలనం. మరికొందరికది హిరోషిమా — నాగసాకి సంఘటనలకంటే ఘోరం. ''అలా జరిగి వుండదని'' అనుకునేవారు కొందరు మాత్రం మౌనంగా ఊరుకున్నారేగాని ప్రచారాన్ని ఖండించే ప్రయత్నం చేయలేదు.

ఊరిచెరువులో బోలెడు మంచినీళ్ళ బిందెలు తేలియాడుతున్నాయి. వాటి విషయం మరిచిపోయిన ఆడంగులు అత్యవసర సమావేశం జరుపుకుని ఈ విషయాన్నే చర్చించుకుంటున్నారు.

గ్రామ ప్రతిష్ట మంట కలిసిపోయిందంటూ ఊరి పెద్దలు రచ్చబండమీద కూర్చుని జుట్లు పీక్కుంటుంటే, ఈ గొడవేమిటో అర్థంకాకనో, ఏమో ఊరకుక్కలు తెగమొరుగుతున్నాయి. సీతారావ్ తాజా ప్రయత్నం ఫలించింది. ఊరంతా శంకరమ్మను దోషిగా, అసహ్యంగా చూస్తోంది. గోవిందయ్యను ఓ అసమర్థుడిగా పచ్చిగా చెప్పాలంటే ఓ నపుంసకుడిలా జమకట్టేశారు.

రెండ్రోజుల క్రితం సినిమా చూసేందుకు గోవిందయ్య, శంకరమ్మలు పట్నం వెళ్ళారన్న సంగతి ఊళ్ళో కొంతమందికి తెలుసు. శంకరమ్మ అన్నలిద్దరూ అదేరోజు అర్థరాత్రి హడావిడిగా పట్నం పరిగెత్తారని ఇంకొందరికి తెలుసు. మర్నాడుదయం భార్యాభర్తలు, బావమరుదులు ఊర్లోకిరావడం మరికొందరికి తెలుసు.

ఈ నేపథ్యాన్ని సీతారావ్ చక్కగా ఉపయోగించుకున్నాడు. పట్నంలోని ఒక లాడ్జింగ్ గదిలో ఎవరితోనో ఉండగా శంకరమ్మను వ్యభిచార నేరం క్రింద పోలీసులు అరెస్టు చేశారనీ, కబురు తెలిసిన గోవిందయ్యనుకూడా జైల్లో పెట్టారనీ, శంకరమ్మ అన్నలు తన సహాయంతో పట్నంవెళ్ళి చెల్లెల్ని, బావనూ విడిపించుకుని వచ్చారనీ ఓ వార్తను ఊరి తల్లి చెవుల్లో ఊదాడు. అంతే! ఊళ్ళో ఓ క్షీర సాగరమథనం జరిగి 'శంకరమ్మ వ్యభిచారిణి' అనే అబద్ధం గ్రామస్తులకు పంపిణీ జరిగిపోయింది.

ఇంట్లో శంకరమ్మ కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తోంది. తల్లి ఎందుకేడుస్తుందో అర్థంగాని తొమ్మిదేళ్ల నానిగాడు బిక్కమొహం వేసుకొని కూర్చున్నాడు. రచ్చబండ దగ్గర జరుగుతున్న లొల్లు చర్చను ఖండించి ''ఇది అబద్ధం. శంకరమ్మ నిప్పు'' అనే వాస్తవాన్ని అందరికీ తెలియచెప్పాలని బావమరదుల సమేతంగా బయలుదేరిన గోవిందయ్యకు దారుణమైన ఎదురుదెబ్బ తగిలింది.

''ఒరేయ్ ఎదవలాల్లారా! ఎవుడో పెసారం సేత్తే నమ్ముతారంట్రా. ఊరుఊరంతా కల్సి మమ్మల్నింతగా నిలదీత్తారా! మీ ఇంట్లో బొక్కలు మర్చిపోయి నా ఇంట్లో కన్నాలు ఎదుకుతారా? మీరు మ దుసులు కాదూ? ఒక ఆడమడిసి గురించి ఇట్టా అనుకోడానికి మీరు మడిసి జన్మ ఎత్తలేదంట్రా. అరేయ్! మీరెన్ని అనుకున్నా నా ఎంట్రుకతో సమానమేరా! అయినా నా భార్య నిప్పని సెప్పి మీకు కనిప్పు సేద్దామనే వచ్చా. ఇదిగో నా బావమర్దులు, ఈల్లేగా పట్నంలో పోలీస్టేసన్ నుండి మమ్మల్ని ఇడిపించుకొచ్చారని ఆ సీతారాంగాడు సెబుతుంది. అడగండ్రా, ఆల్లిద్దరూ ఈడేవున్నారు. అరేయ్! సెప్పండ్రా. మీ చెల్లి 'మా తల్లి' అని సెప్పండ్రా! ఆ సీతారాంగాడు సెప్పినవన్నీ అబద్దాలని ఊరు మార్మోగిపోయేలా సెప్పండ్రా!''

గోవిందయ్య ఛాతీ ఆవేశంతో ఎగిరిపడుతోంది. పట్టరాని కోపంతో అతడి మాటలు కూడా తడబడుతున్నాయి. కొద్ది క్షణాల్లో తన అర్థాంగి అగ్నిపునీత అన్న వాస్తవం ఊరి గుడి గుండెల్లో ఘంటానాదంగా మార్మోగుతుంది. ఆ సీతారాంగాడ్ని ఊరంతా కలిసి పిచ్చికుక్కను కొట్టినట్టు కొడతారు. అప్పటికిగానీ తన గుండెల్లో రగులుతున్న అగ్ని చల్లారదు. ఎంతసేపైనా బావమరదుల నోట్లోంచి మాట పెగలకపోవడంతో ''మాట్లాడవేరా?'' అంటూ విసురుగా వాళ్ల మొహంలోకి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

''జరిగిందాన్ని జరగలేదని ఎట్టా సెప్పమంటావ్ బావా! రేపు నిజం తెలిస్తే జనం ఉయ్యరూ! జరిగిందేదో జరిగిపోయిందని ఇంట్లో తలదాచుకోవాలిగానీ ఇట్టా రోడ్డెక్కితే మనకే నష్టంగదా! ఇంటికిపోదాం పద!''

వాళ్లిద్దరి నోట్లోంచి బైటకొచ్చిన ఒక్కొక్క పదం గోవిందయ్య గుండెకాయమీద ఒక్కొక్క ఉలిదెబ్బలా తాకింది. కడుపులో ఎవరో చెయ్యిపెట్టి పేగులు మెలితిప్పినట్లయింది. ముఖంమీద బలమైన ఓ ముష్టిఘాతంలా తగిలింది. ఇంత భయంకరమైన పరిస్థితిని ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుందని ఏనాడూ తను పీడకలలో కూడా ఊహించలేదు. కొన్ని వేల గొంతుల్లోంచి అపహాస్యం, కొన్నివేల జతల కళ్లలోంచి అసహ్యం. గోవిందయ్య నిలబడలేక కూలబడ్డాడు. కడుపుమంట నిండిన కళ్ళతో కసిగా బావమరదులవంక చూశాడు. సీతారావ్‌తో ఏదో నవ్వుతూ, మాట్లాడుతూ మధ్యమధ్యలో తనవంక వెకిలిగా చూస్తూ వెటకారంగా పళ్ళికిలిస్తున్నారు. శరీరంలోని రక్తం మొత్తం అతడి కళ్ళల్లోకి చేరుకుంది.

** ** **

గోవిందయ్య వడివడిగా ఇంటివైపు అడుగులు వేస్తున్నాడు. పైకండువా జారిపోయిందీ చూసుకోలేదు. చేతిలో కర్రకూడా ఆవేశంతో ఊగుతున్న

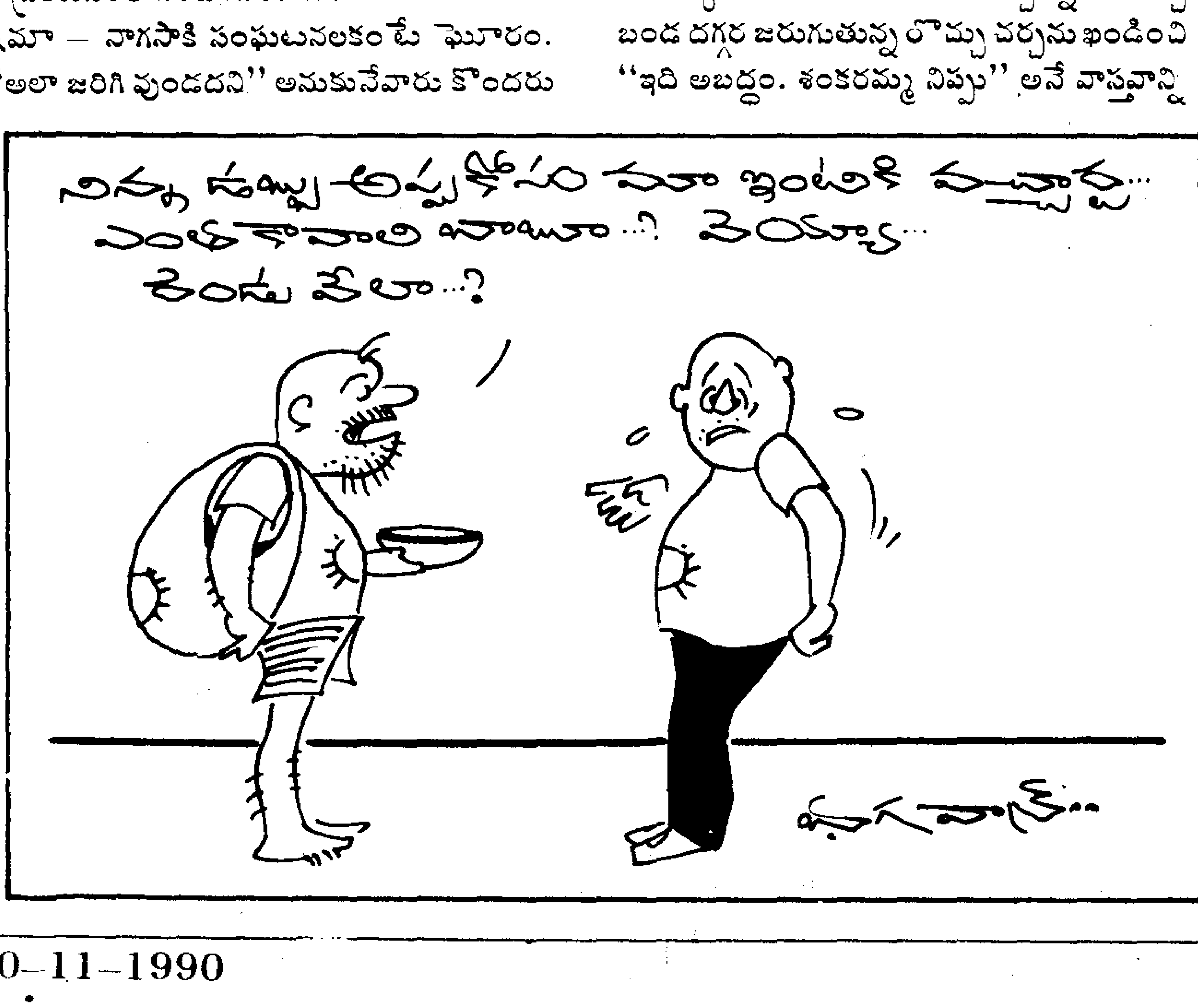

ట్లుంది. అతడి మెదడు మొద్దుబారిపోయింది. అప్పటివరకు ఎడతెగని ఆలోచనల ప్రవాహం గడ్డకట్టుకుపోయింది.

''ఆళ్లిద్దరూ... ఆ ఎదవలు... బావమరదులు కదా అని వేరదీసి ఆశ్రయమిస్తే 'ఫిల్లర'కోసం కక్కుర్తిపడి చెల్లెలి శీలాన్నే బజారుపాలు చేస్తారా? వాళ్ళనేం చేసినా పాపంలేదు. అయినా ఈ తప్పు ఆళ్ళది కాదు. శంకరమ్మది. ప్రతిసారి ఆళ్లిద్దరిని ఎనకేసుకొచ్చి ఇట్టా తయారుచేసింది. ముందు దానికి దేహశుద్ధి చేస్తేనేగానీ ఈ నాయాళ్లకు బుద్ధి రాదు''.

గోవిందయ్య ఇంటికి చేరుకొనేలోగానే ఈ వార్తను పక్కింటి నర్సింగాడు శంకరమ్మ చెవిలో వేయడంతో ఆమె స్థాణువైంది. ఊళ్ళో వాళ్ళందరి అవమానంకంటే ఇంట్లో వాళ్ళిద్దరి నీచత్వం ఆమెను మానసికంగా దెబ్బతీసింది. సమాచారం తెలిసి గంటైనా ఆమె ఇంకా తేరుకోలేదు.

ఎదురుగా అగ్నికణంలా గోవిందయ్య నిలుచొని వున్నాడు. భర్త మానసిక పరిస్థితిని కొద్ది క్షణాల్లోనే అంచనా వేసుకోగలిగింది శంకరమ్మ. ఒక్కసారిగా బాధ, భయం, సిగ్గు ఆమెను ముట్టుముట్టి అతలాకుతలం చేశాయి. భోరుమని ఏడుస్తోంది. ఆ రోదన గోవిందయ్యను కదిలించలేదు. వేగంగా ఆమె దగ్గరగా వెళ్లి జుట్టుపట్టుకుని ముందుకువంచి వీపుమీద కసిగా పిడిగుద్దులు గుద్దాడు. మొహం పైకెత్తి దవడలు వాచిపోయేలా కోపంగా కొట్టాడు. జరిగిన అవమానం తాలూకు సన్నివేశాలు ఎర్రటి కంటిపొరపై అసహ్యంగా కదులుతుండడంతో పిచ్చి ఆవేశం అతణ్ని ఆవరించింది. మనిషనికూడా చూడకుండా ఆమె ఒళ్ళంతా హూనం చేశాడు.

కొట్టికొట్టి చేతులు నెప్పి పుట్టిన గోవిందయ్యకు స్పృహ వచ్చినట్లయింది. తను చేస్తున్నదేమిటో అర్థమైంది. శంకరమ్మను తను కొట్టడమేమిటి? జరిగినదాంట్లో శంకరమ్మది ఎంతవరకు బాధ్యత? తోడబుట్టినవాళ్ళు చేసిన పనికి ఇప్పటికే సిగ్గుతో కుంగిపోయే ఆ ఇల్లాలిని ఇలాగేనా భర్తగా తాము ఓదార్చవలసింది?

భగవాన్! ఎంత పొరపాటు చేశాను. శంకరమ్మ కంటనీరుకూడా చూడలేని తాను ఆమె కంటివెంట నెత్తురు పడేలా కొట్టాను. ఎంత దౌర్భాగ్యపు పనిచేశాను. గోవిందయ్య ఒక్కసారిగా కుప్పకూలి తువ్వాలు ముఖానికడ్డం పెట్టుకుని చిన్నపిల్లాడిలా ఏడుస్తున్నాడు. ఒళ్ళంతా హూనమైనా శంకరమ్మ ఏడవటంలేదు. తన భర్తకు ఊళ్ళో జరిగిన దారుణావమానాన్ని ఊహించగలిగిందామె. తనకు తలనొప్పి వస్తేనే ఏదో ప్రళయం వచ్చినట్లుగా కంగారుపడి, హడావుడి చేసే తన పెనిమిటికి ఇంత ఆగ్రహం రావటం వెనుక అతడు పడిన మానసిక క్షోభను అర్థాంగిగా ఆమె అర్థం చేసుకోగలిగింది.

వాకిట్లో శబ్దం.

రెండుగొంతులు ఒకేసారి ''వంటయిందంటే. ఆకలేస్తుంది'' అంతకు ముందైతే అవి ఆమె చెవులకు అన్నల గొంతులు. కాని ఇప్పుడు ప్రపంచంలోని నీచత్వం, విశ్వాసఘాతుకత్వం టన్నులకొద్దీ నింపుకున్న అపస్వరాలు.

ఆమెలో సహనం అడుగంటిపోయింది. దెబ్బతిన్న నాగులా సర్రున తలతిప్పి వాళ్ళ ముఖాల్లోకి చూసింది. అసలేమీ జరగనట్లుగా ఎంతో మామూలుగా చూస్తున్నారు. 'ఏంటమ్మా! ఏమైంది? ఎందుకట్టాగున్నారు!'' ఈ ప్రశ్న శంకరమ్మ వాతలు తేలిన శరీరంపై కొరడా దెబ్బల్లా తగిలాయి. చివ్వున పైకిలేచింది. ఇప్పుడా కళ్ళల్లో ఎటువంటి భావమూ ద్యోతకమవటంలేదు. అరుణారుణ వర్ణంతో నిండిన ఆ రెండు కళ్లూ చూపరులకు భయాన్ని కలిగించే విధంగావున్నాయి. ఆ కళ్ళను చూసిన అన్నలిద్దరితోబాటు గోవిందయ్య, నావిగాడూకూడా కించిత్ భయపడ్డారు.

శంకరమ్మ దృష్టి అన్నలిద్దరి పైనుండి ఇంట్లో ఓ మూలగా ఉన్న కత్తిపైబడింది. ఆమె అడుగులు అటువైపుగా బలంగా కదిలాయి. గోవిందయ్య కళ్ళల్లో అయోమయం. నావిగాడి కళ్ళల్లో అమాయకత్వం. అన్నలిద్దరి కళ్ళల్లో భయం... భయం. శంకరమ్మ కళ్లల్లో మాత్రం స్థిరత్వం.

కొద్దిక్షణాల తర్వాత ఓ రెండు గొంతులవాపుకేక పల్లెలో ప్రతిధ్వనించింది. ●

పాఠకలోకానికి ఓ పసందైన కబురు ®

ఆముదాల సత్యనారాయణ

సంపాదకత్వంతో 1991 సంక్రాంతికి విడుదల

NEWS FORTNIGHTLY PHONE 23663

కామధేను

270 F, DODDAPURAM STREET
TIRUPATI - 517 501

రాజకీయ — నేటి సామాజిక సమస్యలపై వ్యాసాలు — కథానికలు — జోక్స్ — కార్టూనులు — మరియు పత్రికకు మీరిచ్చే విలువైన సూచనలకు ఆహ్వానము.

గమనిక:— ఏజెంట్స్ మరియు న్యూస్ కంట్రిబ్యూటర్స్ కావలెను.

VIJAYA ADS. TPT

శ్రీ వాసవి ఇండస్ట్రీస్

తాడిపత్రి — 515 411. A.P.

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా స్టాకిస్టులను కోరుచున్నాము.